

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 154. An & quâ obligatione Parochus teneatur benedicere Matrimonio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

2. Resp. secundò : Debent interesse non tantum physicè seu corpore, sed modo humano seu moraliter, id est, animo & cum advertentia, ita ut intelligant, quid agatur, Castrop. §. 8. n. 11. Gutt. c. 69. Pirh. h. t. n. 21. cum communi; non enim jure præsens esse censetur, qui non adest modo humano intelligens & advertens, quid agatur. *l. coram Tutio, ff. de V. S. sufficit autem, ut aliquo sensu advertant, quid fiat, sive visu, sive auditu; vel etiam si præsentes per interpretem intelligant consensum mutuum, Pirh. l. c. citans Sanch. l. 3. d. 39. n. 2. & seq.*

3. Resp. tertio : Non requiritur, ut parochus & testes vocati, seu rogati interfint, sed sufficit eos casu supervenire, vel etiam omnino invitos, reclamantes, vi vel dolo detentos interesse, quia sive sponte, sive invitè interfint, possunt æqualiter intelligere & testari de iis, quæ geruntur, arg. *cit. l. coram Tutio*, diciturque quid coram aliquo fieri, etsi invitus adfit : Ac denique obtinetur finis Trid. cum jam Ecclesiæ constet de tali matrimonio, & esto, per talem coactionem fiat injuria parochi & testibus, hæc tamen non impedit, quò minus de matrimonio testari possint. Sanch. n. 9. Castrop. n. 11. Pirh. n. 23. Rebell. *de oblig. just. p. 2. l. 2. g. 8. n. 2.* Gutt. c. 69. n. 10. cum communi. Peccare nihilominus contrahentes mortaliter, si absque gravi causa parochum, qui vices Ecclesiæ in eo actu gerit, cogant vi vel dolo assistere ob gravissima incommoda, quæ ex tali assistentia oriri soleat, tradunt Sanch. n. 12. Cönnick. d. 27. n. 44. Castrop. l. c. qui idem ait de testibus sic coactis interesse, eò quòd & ipsi nomine Ecclesiæ, etsi minus principaliter quàm parochus interfint, & ratio generalis deducta ab inconvenientibus, quæ per se ex tali deceptione oriuntur æquè in testibus ac in parochi procedunt; contrarium tamen, nimirum non peccari, per hoc saltem graviter tenent, Sanch. & Gutier. *LL. cit.*

Quæst. 154. An & qua obligatione parochus teneatur benedicere matrimonio.

1. Resp. primò : Teneretur post expressum mutuum consensum benedicere contrahentes hac verborum forma : *ego vos in matrimonium conjungo in nomine Patris &c.* ut constat ex Trid. *sess. 24. c. 1.*

2. Resp. secundò : Hæc benedictio etsi non sit de essentia Sacramenti; cum neque ad materiam, neque ad formam ejus spectet, ut Sanch. l. 3. d. 38. n. 4. Castrop. n. 12. cum communi; est de præcepto tamen, ut patet ex Trid. omissionem illius esse solum peccatum veniale; eò quòd eodem loco etiam plura alia gravius non obligantia continentur, censent Sanch. n. 6. & seq. Gutt. n. 15. Castrop. *cit. n. 12.* E contra esse mortale, quia in re gravi, censet Salced. in *pr. crim. c. 77. §. secundò illud.* quem sequitur Pirh. n. 22. *in fine.*

Quæst. 155. An & qualiter præmittendæ denunciationses.

1. Resp. ad primum : Denunciationses hæc etiam jure antiquo erant præmittendæ, ut constat ex *c. inhibito, h. t.* desumpto ex Concilio generali Lateranensi sub Innoc. III. Jure quoque novo Trident. *l. c.* præcipiuntur, simulque præscribitur modus & forma in iis servanda his verbis : *imposite-*

rum antequam matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium parochi tribus continuis diebus festivis inter missarum solennia publicè denunciatur, interquos matrimonium sit contrahendum &c. Indicatur quoque ibidem hujus præcepti finis, ut nimirum, si quæ laterent inter Sponsos impedimenta, ab his, qui aliquid de iis noverint, Ecclesiæ detegantur, ac sic illegitima matrimonia impediatur.

2. Resp. secundò : Dum contrahentes spectant ad diversas parochias, denunciationses hæc in utriusque parochia faciendæ; quia Concilium dicit; à proprio contrahentium parochi faciendæ; & aliàs fini à Concilio intento (qui, ut dictum, est detectio impedimenti) non esset satis provifum, si quis eorum in aliena parochia, in qua esset ignotus, denunciaretur. Sanch. l. 3. d. 6. n. 4. Gutt. c. 56. n. 5. Castrop. p. 13. §. 3. num. 2. Rebell. *de mat. l. 2. g. 7. n. 19.* Pirh. n. 28. cum communi. Ubi tamen consuetudo obtinet, ut non nisi in parochia unius Sponsi, in qua celebrandæ sunt nuptiæ, fiant hæc denunciationses, eam damnari non debere, censent cum Laym. l. 5. *tr. 10. p. 2. c. 4. n. 9.* Castrop. Pirh. *LL. cit.*

3. Resp. tertio : Jure antiquo satis erat una denunciatio, modò tres fieri debent, idque tribus diebus festivis continuis, id est, inter quos non intercedunt alia festa, etsi intercedere possint ac debeant alii dies non festivi, ut eò melius detegi possint impedimenta, ut fit, si sibi non immediatè succedant hæc denunciationses, sed interposito tempore aliquo non magno, ne, si nimium interrumpanitur & à se invicem distent, parochiani illorum obliviscantur, & nuptiæ nimis diu differantur Sanch. l. c. n. 8. Castrop. n. 3. Pirh. *l. c.*

4. Resp. quartò : Debent fieri à parochi, vel ab alio de ejus licentia inter Missarum solennia, ita tamen, ut licet hoc tempus & locum videatur requisivisse Concilium ob majorem Sacramenti matrimonii reverentiam, fieri tamen possint extra Missarum solennia, imò extra ecclesiam, etiam die non festo, ubi tamen frequens est populus, ut in prædicationibus; eò quòd Concilium solum spectasse videatur frequentiam populi (ut scilicet ad plurium notitiam pervenirent) quæ regulariter major esse solet diebus festivis inter Missarum solennia. Sanch. num. 9. Castrop. Pirh. *LL. cit.* in quo tamen observari posse cujusque ecclesiæ consuetudinem, ait Laym. l. c. n. 10.

5. Resp. quinto : Sunt hæc denunciationses non quidem de valore matrimonii, sed tamen sub præcepto graviter obligante tam parochum quàm contrahentes; quia est in materia gravi, ut constat ex fine, qui est ad sciendum, num subsistat matrimonium, nec ne, propter impedimentum. Sanch. l. 3. d. 5. n. 3. Castrop. n. 4. Pirh. n. 27. Procedunt hæc ipsa in casu, quo constaret, nullum subesse impedimentum; cum lex non desinat obligare, etiamsi ejus ratio hic & nunc in particulari cesseret. Pirh. l. c. cum Cönnick. d. 27. *de Sacram. du. 5. num. 51.* quamvis omittere denunciationem unam, ubi non præsumitur impedimentum, non esse peccatum, censent Pirh. l. c. Sanch. n. 7. Rebell. num. 10. Hurt. & alii apud Castrop. ipsè tamen ait cum Cönn. absque gravi causa hanc doctrinam admitti non debere; quòd si tamen uno alterove die festo etiam non immediato denunciationses intermitterentur; vel è contra, si ita continuè fierent, ut nullus dies intercederet; item si tribus etiam festivis, ubi